

Борис Илиев Димовски

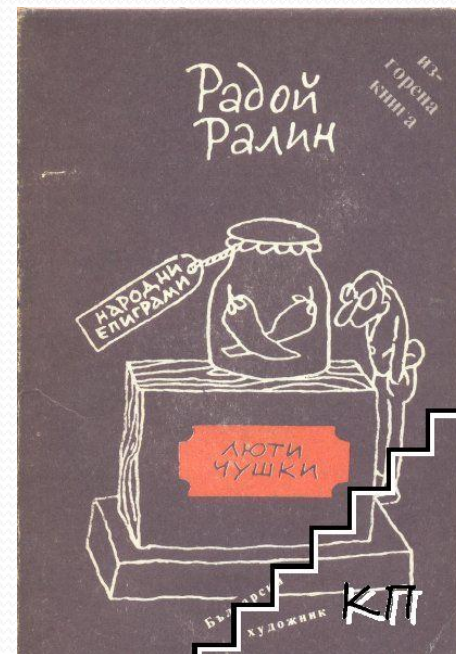
Представено от:

Емил Николов Николов X “а” клас

ПГЕХТ „Проф. Асен Златаров“ гр. Плевен

Биография

Борис Илиев Димовски е български художник – график и карикатурист. Един от най-известните български карикатуристи от своето поколение. Многократно награждаван за високи постижения в областта на карикатурата. Роден е на 20 октомври 1925 г. в село Яврово. Завършва Художествената академия в София. Ученик на Илия Бешков. Работи като художник във вестниците „Труд“ и „Стършел“, редактор и художник е в Българската национална телевизия. Рисува на живо в предаването „Всяка неделя“. Съавтор на Радой Ралин в книгата „Люти чушки“, която предизвиква скандал през 1968 г.

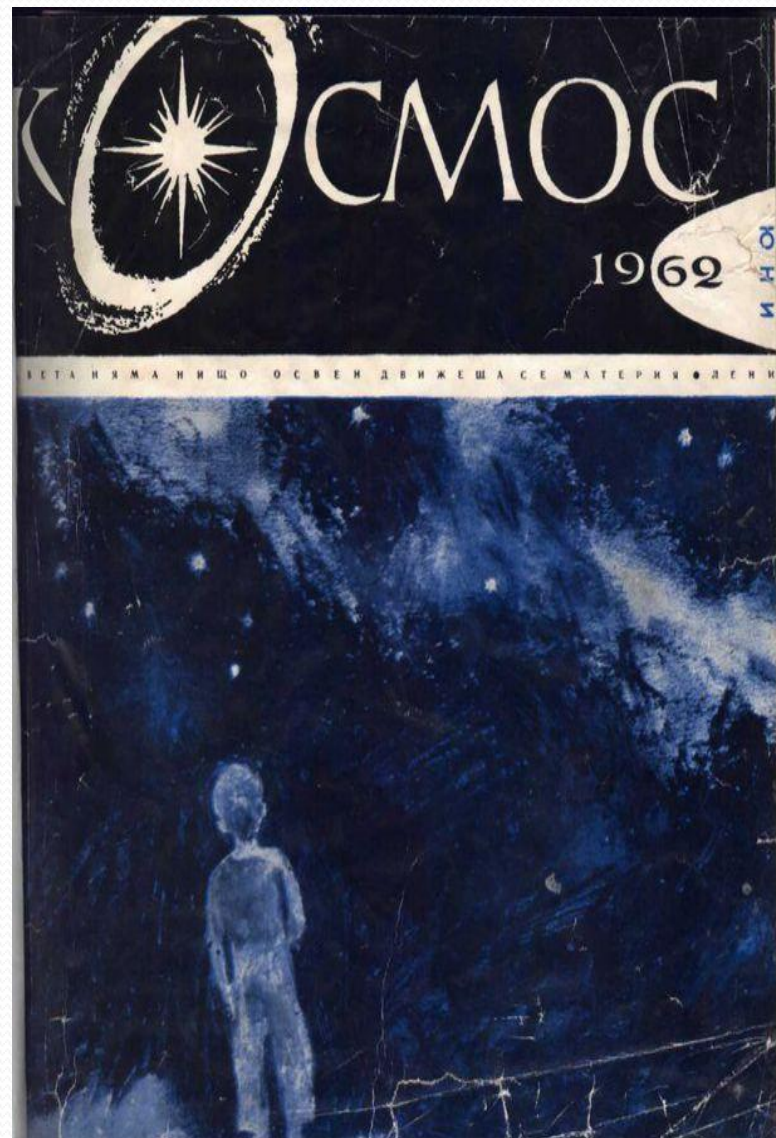

Димовски илюстрира над 200 книги за деца и възрастни, сред които „Моля заповядайте“ – епиграми от Радой Ралин (1966), „Невчесани мисли“ от Станислав Йежи Лец (1968), „Мигове в кибритена кутийка“ от Олга Кръстева (1970), „Весели народни приказки“ (1974). Оформя театрални постановки като „Импровизация“ от Валери Петров и Радой Ралин (1961), „Божествена комедия“ от Исидор Щок (1967). Депутат в 7 Велико Народно събрание и в 36 Народно събрание.

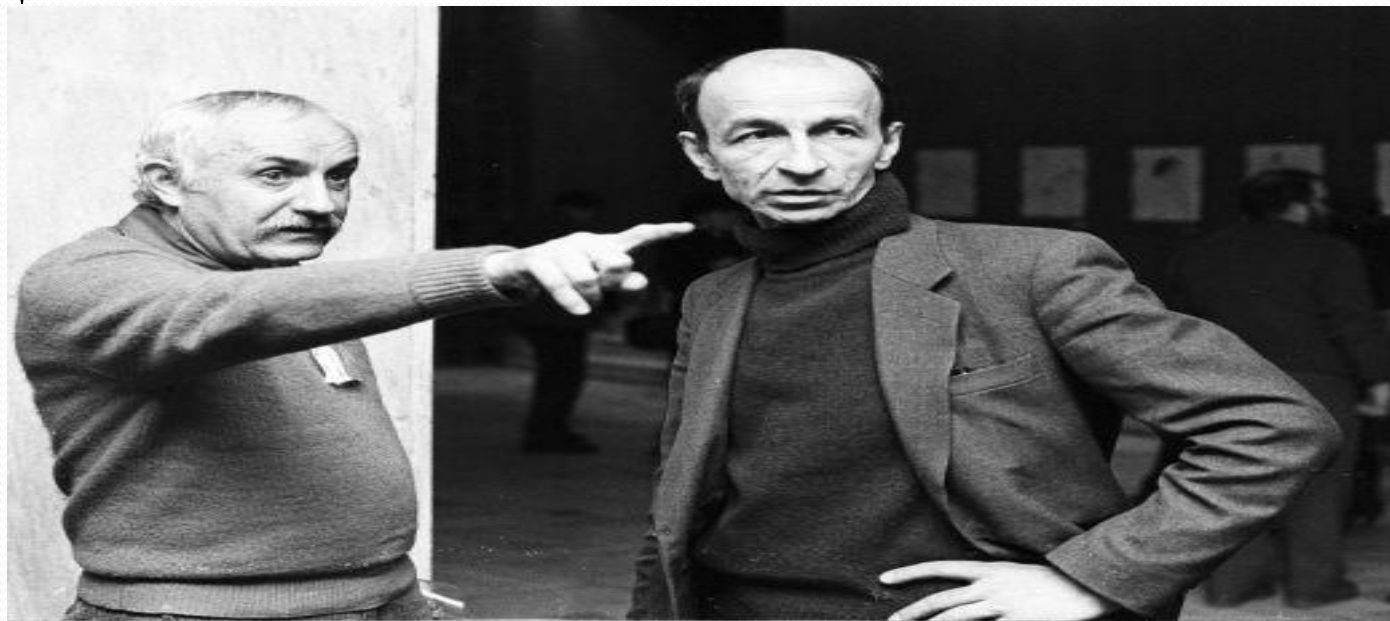
Приноси към фантастиката

Още със създаването на списание „Космос“ е посочен в програмната статия на изданието като един измежду художниците, на които се възлага роля в неговото развитие. С илюстрациите, които осъществява в списанието, Борис Димовски спомага за развитието на космическата тема в сатиричната рисунка. Примери за това са илюстрациите му към статията на С. Л. Валдгард „Без земно притегляне“ (сп. „Космос“, бр. 2, 1963 г.), „Кариерата на Хари Гордън“ от Генчо Узунов (сп. „Космос“, бр. 6, 1964 г.) и др. Редица от творбите му третира теми, които са свързани с бъдещето на света, роботиката, прекомерната технологизация и автоматизация, урбанистика, екологическите проблеми и др.

Борис Димовски: Сиромашията прави мъжа почти безполов

Ние сме ненастрадали се, ненаробували се,
ненацарували се, недокръстени - оттам идва нашата
недостатъчност

Борис Димовски с Дончо Дончев

Труд

- *“Когато отидох в “Труд” през 1976 г., бях стеснително провинциално момиче, убедено, че софиянци са студени, надменни и сметкаджии. Само в стаята на Борето на четвъртия етаж се чувствах добре и можех да проседя там с часове, наблюдавайки как той илюстрира материалите за броя, като в същото време коментира новините, шегува се със “съквартиранта” си Георги Мичев, говори по телефона, посреща и изпраща гости... И не бях единствената, която “забравяше” да си тръгне.*

Труд

- Работата му в “Труд” беше рутинна, но той не се оплакваше, не роптаеше, не гледаше на нея като на тегоба, макар че беше тъкмо такава – това му беше партийното наказание за знаменитото прасе с къдрава опашка от книгата на Радой Ралин. Нямам друг познат, който така да умее да омаловажава бедите в живота, да ги обезоръжава с щедра порция насмешка и аристократично презрение. Не се гневеше, не повишаваше тон, не бързаше и не се притесняваше никога и от никого. Казваше, че на този свят всичко може да се отложи - освен смъртта ,
- споделя в спомен за Димовски Петя Александрова.

Карикатури от Борис Димовски

ИДАТ ИЗБОРИ

ЕЛХОВИ ЛЕС, ЕЛХОВИ ЛЕС,
ХАРЕСВАШ МИ ЗА ИЗНОС

ГЕОРГЕ, УТЕПАХ ТИ ЛАМАТА,
ПА ТИ УБИЙ КОРУПЦИЈАТА

НИЩО НЕ МОЖ
МУ НАПРАВИ - ДЪРЖИ
ЗАКОНА И КОКАЛА

Край